Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25991
Copyright: Admont, Benediktinerstift

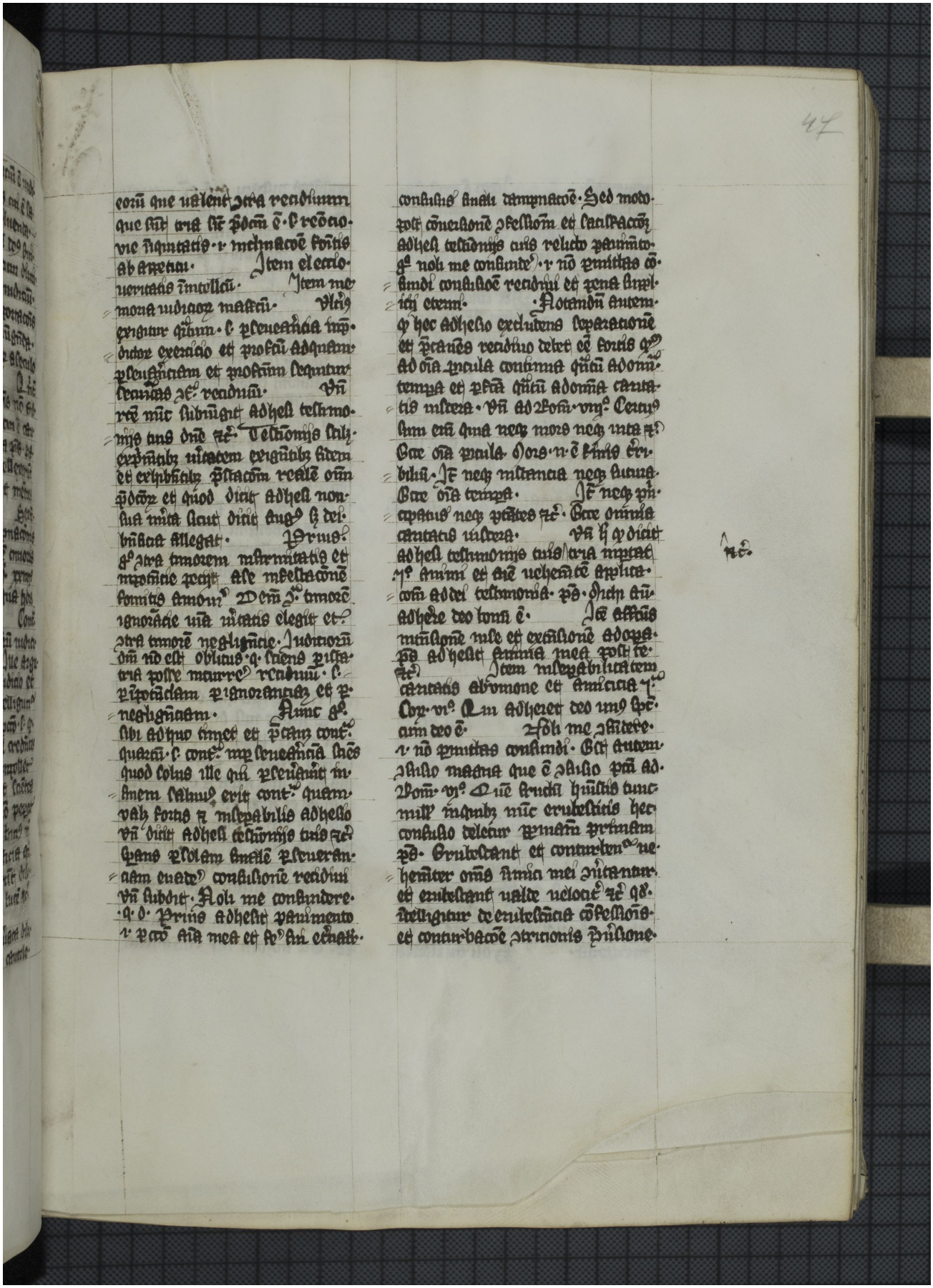

47

eorũ que uelent ira reddituum
que sũt ira sũt pdcõ ẽ · s. redditus
uie signitatis · r mchinatõe fortis
ab arcetur. Item et eccle-
uerritatis intellectũ. Item me
mora uidiaor mastcũ. Vlti
exigitur quum · s. plenecessitas imp-
dit exercitio et prosecũ adquirit
pleuignatum et prosecum sequitur
fecunditas ꝛc. reddituũ. Vũ
rex mitt subiugit adhelt testimo-
nijs tuis dñe ꝛc. Testimonijs suis
exprimitur uitatem exigunt fidem
et exhibiuntur pstacõm reddit omn
pdcõr et quod dicit adhelt non
sua mita sicut dicit aug. q. dei
bũsbat allegat. Prius
g. ira timorem naturalitatis et
mortis pcyt. Ale intellectõne
fortitis timoru. Deinde g. timore
ignorãtie uia uitatis elegit et
ira timore negligentie. Iudicorũ
dñi id est obliuis · q. scriens pisca-
tria posse mauere reddituũ · s.
pfectam pignorantiaz et p.
negligentiam. Nunc g.
sibi adhuc timet et pcipuz cont.
quarũ · s. cont. mp plenecessitas sues
quod solus ille qui plenitudo in
finem salutis erit cont. quem
ualz fortis ꝛ mlpabilis adhelio
vũ dicit adhelt testimonijs tuis ꝛc.
Quasi plenam sinceli plenerãs
tem cuiusdam constitutõe reddit
vũ subdit. Noli me confundere.
· q. d. Prius adhelit pauimento
r pcõ aia mea et sicut cenatit.
confusus sinceli dimpnatõe. Sed modo
pstt concessionem ꝛcessionem et castigatõz
adhelt testimonijs suis relicto pauimento
g. noli me confundere · r nõ permittas cõ-
fundi confusione reddui et pena simpli-
citi eterni. Notandũ autem
q hec adhelio excludens separationem
et pcauẽs reddituo dicit ẽ fortis q.
ad oia pcula continua quũ adomni
tempta et pcũ quũ adomnũ caruta-
tis ulcera. Vũ ad Rom. vij. Certus
sum enim quia neq mors neq uita ꝛc.
Hec oia pcula. Mors · n. ẽ finis erui-
bilis. Ie neq uitanciat neq sinuq.
Hec oia tempta. Ie neq pri-
cipatus neq pcãtes ꝛc. Hec omnia
caruitatis ulcera. Vũ q dicit
adhelt testimonijs tuis ira mpiat
ꝛc.
ꝛ. animi et sic uehemẽtẽ supplica-
cõ ad dei testimonia. pd. dicit cũ
adhere deo bonũ ẽ. Ie affectus
mutilonẽ uile et excellionem adopta.
pd adhelit anima mea posit re-
ꝛc. Item uilepabilitatem
caritatis abomone et amicitia ꝛ.
Cor. vi. Qui adhereit deo unus spi-
ritus deo ẽ. Noli me afflidere.
r nõ permittas confundi. Hic autem
afflio magna que ẽ afflio pũ ad.
Rom. vi. Quẽ fructũ habuistis tunc
mult. nunq nũc erubescitis hec
confusio delectur primum primum
pd. Erubescant et conturbentur ne-
hemiar omnes inimici mei intentur
et erubescant ualde uelocit ꝛc. qd.
intelligitur de erubescentia cõfessionis
et conturbatõe afflictionis passione.